

**Juraj
Kalnický**

**Tárnisté
jablko**

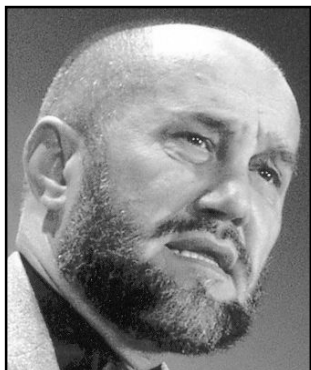
Obrys-Kmen

(c) 2003 Juraj Kalnický

**Vydáno v rámci internetové verze literárního týdeníku Obrys-Kmen.
Všechna práva vyhrazena.**

Juraj Kalnický

Třnité jablko

Niekoľko slov o autorovi

Básnik, prozaik a prekladateľ Juraj Kalnický sa narodil v r.1951 v Turčianskej Štiavničke. Vysokoškolské štúdium absolvoval na Filozofickej Fakulte Univerzity Komenského v Bratislave (1977).

Pracoval v Novinárskom štúdiom ústave, Ústave vzdelávania priemyslu, Akadémii vzdelávania a v Ministerstve školstva – v oblasti vzdelávania dospelých a zahraničných stykov. Vyše dvadsať rokov externe prednášal na viacerých vysokých školách. v súčasnosti pracuje v diplomacii. Svoje verše, krátke humorné prózy a preklady ruskej poézie publikoval v slovenských, českých a ruských denníkoch a literárnych časopisoch, v rozhlase a televízii, ako i vo viacerých zborníkoch a antológiách slovenskej poézie.

Knižne publikoval básnické zbierky Ľan (1981), Údolie včiel (2001), Modlenie s tebou - Molitva s taboj (dvojazyčne - v SJ a ruskom preklade -2003), Naše lásky - Naši ľubvi (ako spoluautorský duet s Jánom Majerníkom (vydaná dvojazyčne v SJ a v preklade do RJ - 2003).

Preložil knižku arménskeho básnika Levona Osepjana - Krik (vydaná dvojazyčne - v RJ a SJ - 2003) v r. 2003 tiež knižne publikoval filmovú poviedku Sibírsky Kichot a konedráči - Sibirskij Kichot i škuraďjori - (dvojazyčne - v SJ a ruskom preklade).

OBSAH

in-ter-net-so-net.....	7	medzimesto II.	37
nevydávajú sa moje lásky	8	dva rispety pre teba	39
fujarista futurista	11	dievča v úli.....	40
on a ona.....	12	lyrika.....	41
plátenko	13	slnovraty	42
večer	14	peter a lucia.....	43
odysseus a penelopa	15	záletník	44
prvá dáma	16	7-násť.....	45
prosba	17	quasimodo a melisandra	46
tlstý majster a markétka.....	18	paris a helena	47
v krčme cmiter	19	čistá báseň.....	48
cyrano z pasáže	20	hrdopýšky	49
cawdor a fera.....	21	(s)klo(ň)novanie	50
toto leto	22	prikázanie.....	51
šanca od mony	23	mokrú nábrežie.....	53
dante a beatrice	24	chodník	54
othello a desdemona	25	návšteva	55
zeus a hera	26	majstri.....	57
eros a psyché	27	prvý apríl	58
lucrezia a cesare	29	piliarska pravda.....	60
školenie co	30	Letný večer	61
faust a margaréta.....	31	Tiché mesto.....	62
svätovánska noc	32	íverie.....	63
nocí s tebou.....	33	škola žien	64
spust.....	34	Čas na bíme.....	65
kristove roky na medzimeste	35	sonet smetiarom	66

in-ter-net-so-net

pošli mi nehu očí
e-mail ju zabalí
počkám či nepreskočí
iskra z tej diaľavy

utrpím víťazstvo
ak pošleš vôňu kože
a túžbu – príd' aj s ňou
ako len rýchlo môžeš

miluj ma do krvi
uverím – som prvý
a pribal' hneď aj pusu

prekľaj ma za všetko čo som ti mohol dať
ak sa ti podarí rozlúsknuť rozmer vkusu
objím ma odvážne tak ako prvýkrát

nevydávajú sa moje lásky

I.

nevydávajú sa moje lásky mladé
kto im vzal guráž optimizmus nádej?
chcú sa len túlať po svete
pestrofarebne odeté
s mužmi i bez nich ako chuť im káže
v únii aj v o-es-en absolvovali stáže
nikdy nepíšem im - to ony hádžu maily
a sem-tam es-em-eska
- bruneta mala na raňajky bailey's
- blondíne to zas asi mešká...
v paríži v new yorku a londýne
stretajú svojich jacksonov a bradpittov
a ja ich diogenes s dušou obitou
nemravný pytlík čo páli zo zálohy zboku
štátomuznaný vedúci diplomovej práce
a vyplznutý kocúr s dobrým krajčírom
- o škole ale nechcú ani slovo viacej
keď časom stretnem ich aj naživo
vtedy ma idú stiahnuť z kože
no vlastne bože...
- to akože len na pivo
hneď ruka v ruke na ich boku
a tak sa hľadá iskra v oku
v perlivozlatom vychladenom moku
nič nasilu sa neláme
mok po stáročia nesklame
vyšitá pravda ako v reklame
si skvelý džorži - tak mi vtedy vravia
teším sa s nimi úprimne
a aj oni sú stopercentne úprimné
tak štrngám - kopce šťastia zdravia
zdravie z nich kypí - šťastie neobchodí
majú čas na lásku a zábavu
čas na pletky i na obchody
naprosto žiaden ale na deti a na svokry
čo do papúč by ich radi nastokli
sú v siedmom nebi – trápia - za hlavu
ja - zem bez neba

II.

keď neozvú sa za sto dní
vtedy mi chýba ich smiech bezbrehý
jas prýštiaci st'a zo studní
a ponáram sa celý do nehy...
potom ma opäť chytia na linke
- čítal ťa v telke dočolomanský
a že ťa do ruštiny prekladajú
pre nich sú verše skvosty malinké
úchvatný plezír ópia bylinkového čaju
generačne som pre nich sneh lanský
klasik čo môže byť už láskavý
aj umrieť náhle poskladať kosti pod skaly
tak božské moje lásky mladé
som rád že sa tak skoro nevydajú
príliš krásne a príliš vzdelané
len mladík ten sa stráni obáva
hoc vyšportovaný a tiež má vzdelanie
trhový mechanizmus ale ohava
chce po ňom dva melóny za káru a za byt
roztočiť biznis? politiku? pôžičky?
veď každý variant môže ho aj zabíť...
a moje lásky mladé tohoto si vedomé
hrud' vypnú a vypnú sa aj na špičky
nemôžu zatážiť si takým čím si svedomie....
do osla či moskvy letia so mnou radšej pre šuby
veď aj v zime sa človek zvykne zaľúbiť
oddane a navždy často do briedzenia
beštie to vedia ba aj to že to viem i ja
športák mi vrátia zjari – veď je bez klímy
- čau džorži - a tečú svojou cestou
zas chodníkmi novými
nehľadájúce stále miesto
celý svet objíma ich štedrou vestou
a každé mesto - je ich viac než dvesto
je veľké skvelé pódium
opäť sa skoro vrátia aj keď nakrátko
potuľkať aspoň dušu-zvieratko
vypočuť moje ódy na ich um
a krásu
a po tom - ťažko priznajú to - ich dušičky pasú
chcú ale vedieť moje lásky kto som
z čoho sa skladám?
od čela po lopatky plešina
papuľa zdutá s belmondovským nosom
bude to asi plešina aj ten nos hádam
že uhádol som - tak to teší ma
na didžiny ma nikdy neberú
vtedy ma odkladajú k ľadu

sám sedím teda pri rodinnom krbe
spytujem svedomie a ich myseľ mladú
a tiež aj prekladám - hory špinavého riadu
až mi z toho ticha pomaličky drbe
periem a žehlím slípy košele
ponožky zbieram spoza postele
ale tie potvory sú nikde a hneď všade
tyčinkou z včerajšieho flámu dávam na frak hladu
ľúbim vás moje lásky mladé
slobodné samostatné dospelé
skoro tak ako danone
či jahodovú marmeládu...

fujarista futurista

dávno uschli prvé sená
je preč túžba donosená
dažde padli zas

prečo pravdy tak sa bojím
včera som bol ešte твоjim
lenže čas je čas...

slovo špliecha ako voda
keď naráža do brál
zase večný motív hľadá
tak akoby žobral

a staručkú fujarôčku
zabudnutú v šope
iba vietor preťahuje
nadaný sťa chopin

ona a on

kráľovná a rytier zas píšu dejiny
jeden pre druhého – iba ja a len ty
intrigy dvoranov - a dej je hneď iný
on zaprie nos v tvári - rytierske dementi

dôstojné plamene pokora popravy
čas vhodný na pietu či na minútu kriku
ten hlavy spod kláta nadobro opraví
a pošle ďalší škrt úradom pre matriku

pros milosť-nemilosť modlia sa aj skaly
môžeme si dovoliť byť už dnes láskavý?
súciť - trón na kríži - na najvyššom rahne

verdikt o kráľovných z hrubých košiel je
- ako si raz dievča ľahne
tak si ustelie

plátenko

ľúbosť má v každom
postať mäkkú
krehučká plachá
plá v človeku

tichúčko
skromne v každom šije
tenučké
jemné plátenko

len ako povzdych poézie
spichnuté zľahka
natenko

kým niťôčky sa prederú
hreje nám dušu
chuderu

večer

z révy sa vykľúje a pootľka lisy
má bel'má gaštanov čo chutia po mlieku
ospalým havranom na mapách krídel visí
presýpa ornicu na cestu d'alekú

a zrazu zabuchne okná a východy
na vôni popola a lipového čaju
ako šíp ohnivý z očí ti vychodí
a sny nám na tvárach uzlové písmo hrajú

z omietky zoškrabe tie isté profily
večných zaľúbencov - rómeov - júlií
dych sa mu vyštíepi - prisaje ako slák

dušičke - zvieratku hlboko pod noru
rozlúšti ozveny a stíchne presne tak
ako loď meravá - pod čiarou ponoru

odysseus a penelopa

deň po dni krváca sťa žila načatá
závidím slepcovi ten pokoj na blizne
najmenej sto očí každý deň mína ťa
nehodné každé je ktoré ťa oblizne

a srdce studené rovnako ako dlane
necíti - mŕtva je a možnože aj chorá
predstavy a túžby - kto sa má hanbiť za ne
a popol trúsiť si či slaný prach do rán?

hľad' - telo trýznivec – stále ma obchodí
útočník votrelec prilepený na sen
aj prehry s gráciou vyhráva na body

každý bod smrteľný - každý bod jedna báseň
ovocie antiky už za čias homéra
ja tu naň skladám rým a iný oberá...

prvá dáma

prvá
medzi
dámami
je
dáma
ktorá
dáva
mi
všetko

prosba

hej ty hore
ak si
tak mi pomôž z biedy
som ako spálňa v móde

celý bledý
na nervy mi idú
žabie koncerty
babky-žabky nechcem

tie si zober ty
mne sa hodia
viacej

poviem vari
tiché ústa
ale zvučné tvary

tlstý majster a markétka

kto vymyslel to – kvôli láske dristy
ten obrý slalom je tu zas
intimo – prežitok každý je nejak čistý
aj vaša ruka útla - môj záchranný pás

vy ste to prioritné teraz – ja váš väzeň
čo trému pri vedomí skúša minúť tu
srdce – na sto infarktov sa valí cezeň
a mozog - s príhodami každú minútu

váš smiech je za tým čo všetko postihlo ma
lepkavé slinty mi kľžu po pleši
šťavnaté „tlstý brav“ hádam aj sto kilov má

ale mňa každé slovko od vás vskutku poteší
a reál? – strelka viac azimutnie na vaše
ja hlúpnem rýchlo a vám to tiká pomalšie

v krčme cmíter

noc obťažkaná
nemilosťou dámy
dohára na kremienku
otočila sa

st'a kôň kočiaru
nad nedopitými spomienkami
sedia tu nebožtíci
v šenku

cigánku by si prosil
- pani počaruj
ale aj v tejto krčme

všetci sú len snami
a skupáň vrchný
leje pod čiaru

cyrano z pasáže

mesiac ľútil ako keď sa chlapi dorežú
čakal som ťa pribodnutý k stene
dvanástu už vygúľali na vežu
a môj tep sa ako žrebec ženie

tratí jazdca v prvom výmoli
a možno ani toto nebolí
a možno je to len zlý sen
pre kúsok trucu - kúsok trucu len

priviazaný ako k pevnej cene
ako jahňa čakajúce stráž
bľácal by som na to poníženie

ale ty nič kvíľba nespasíš
eskamotér ťahá taký lós
zo cyrana vyčnieva len nos

cawdor a fera

skočíme spolu zo skaliska
a prežehliš mi všetky puky
hood už sa fere nenatíska
hood fere dávno zobe z ruky

nôž patrí mäsu
slza clivote
tak našu lásku prísne nesúď
sme báseň iba - nie sme v živote

radšej si vymyslime zopár čísel
z dvojitej samoty si vystavíme účty
či toto všetko dáva aký zmysel

a ak je pamäť klčuj ju a muč ty
cawdor má dneska guráž na aféry
/vedia to všetci robinsoni/
jediný jeffers tomu neuverí...

toto leto

na veronu sadá noc a sláva
zástupy afér ktoré za ňou dupú
po bardoch chorých na krásu
len júlia tá má strach zo zástupu

cti smrti lásky nádeje
opäť som zaľúbený prvýkrát a navždy
do spálni vchádzam v treťom dejstve
keď montekovia stroja úklady a vraždy

lenže scéna väčšinou je prázdna
lebo taký príbeh postihne len blázna
júlia sedí pri karé a nemá už na sny

jesenný rébus pre capuleta
noc fákír líha do antén
kde končia lásky tohto leta

šanca od mony

pohľad si roztieram na vyhladené boky
urputne zápasím - ťahá ma silný splav
dávno ťa pribili k hranici oči sokýň
dávno si privykáš na zauzlenosť tráv

úmorné noci sú bez oblín tvojho ja
a cesty príšerné bez švíkov našich stretov
útočné pochyby zas tiahnu do boja
v chlapeckej úteche – to možno iba preto...

no stroj ten pekelný vzápätí v každom tiká
za úsmev od mony - len trýzeň pre básnika
pre zápach spálenísk pre celkom suchú vňať

pre modrú zmyselnosť a plaché očka peníc
budeš ma nádejať a potom sa mi smiať
a ja sa zahanbím a zahanbím sa pre nič

dante a beatrice

tú snežnú trúfalosť čo moja túžba plodí
parom si odnáša ty o ňu nestojíš
môcť v tebe zmáčať sa utonúť nenájsť brody
petlica čierneho mor lož sviece smrť a plyš...

sirôtky bledule ňadrá mnou nedotknuté
šťastie ma odbehlo - do južných básní letí
nábytok z nežností – zapadá prachom v kúte
zo stromu poznania ráňajú samé smeti

ponosy hlúposti skupčené v starej mene
noc - spitý oficier dni - rozplásnutá pena
bez stužky cez oči som postavený k stene

pál čata smädných úst – modrá krv zem už ryje
ja - svätý valentín ty - tvrdohlavé šteňa
mriem iba pre vôňu tvojej empírovej šije

othello a desdemona

je zrazu iná
celá nova
smeje sa schuti
a doružova

a znova...
ten smiech
ma v skutku zabíja...
hej ty tam hore

všetko vieš skorej
nuž koho
budem musieť
zabiť ja?

zeus a hera

odpoveď prosím nie hneď kdejakú
trápnosť sa preosialo dosť
od srdca mi skoro pukla celá zlosť
že ma máš na háku

- priznať si že to blaží?
som presne trafený
čo možno čakať od sneženy?
máš ma v paži

- zagáň nech sietnica bolí
pegasy dupú – čo len bude s ním
- libreto dopíš takto k mojej roli

mám vlastne šťastie v nešťastí
že toto dejstvo spolu nedohráme
veď obaja sa máme na saláme

eros a psyché

som možno kat a zlosyn
a kliatba krutosť klam
keď túžby moje tečú do serpentín
dvojrad'ák klobúk kry môj blud
teraz i navždy
šitý na mňa bud'
ju lanár privej mám
namixuj smiech či vraždy
aj terpentín a napalm palmy
nech ma to čím skôr skosí
žiaľmi
alebo aspoň kvapku rosy
na duše púšte kaktusy
aj zo sto ostrých napál' mi
len nech zas vidím
že tu si
miláčik zvrhlík vertikálny
páraj ma fľochmi – chceš ma zviest'
bud' na mňa drsná
ako česť
rozleptaj lúhom kalmi
nenávisť zloba odpor hnus
ako tá najskalnejšia skala
ktorá sa musí zliesť
skús byť raz taká
horizontála
raz to skús
špricni to ako kaser
a dokonale na...
tú biedu odmietania obohnánú lesou
mamu
čo živý ešte čakajú
že sa klamú
červené portské citrón kraby
a hadie mäso
piť z tvojich dlaní
z tvojich bokov
potom ma pošli do hája
alebo zabi
hlavou o kov
to nie je make-up
ale ekzém-sketa
čo sa hanbí za styk
a farizejsky ako smädný mních
si hojí dušu z triviálnych plastík
opierajúc sa tepom o tep
ja nechcem iba profitovať z nich

sťa korheľ-oťapený otep
extravagantný lifting
majstra kata
rína žľab stružka - amen
piť tvoj slad radšej
nekonečný prameň
a čo ty krásna peha-veršík-rmut
rozlúskneš
môj stoporený stud
a večný oheň
zakódovaný v stope račej?
skús byť raz taká
skús a taká buď
zrak tvoj nech na mňa vraha
ďalej nestrieľa
nahod' sa prostosproste dobiela
skús a taká buď
stupidne konvencie vyhod' sťa háby
zotlíte v ohni – odsúdencova košeľa
skús a taká buď
ty potom celá zaodetá v nahu
prosím ťa prejav aspoň snahu
a sporadicky blesk-blesk o zábit
dostaň na mňa chuť

lucrezia a cesare

slávici v kroví piesne tlčú
a v hlavách čurbes ako v úli
viacej ma nepoučuj
o láske v júli
staré telo uväznené
v mladom duchu
sexi buchta buchnutá je v suchu

výsmech pomsta samaritáni
borgiovcí za obzorom hynú
špinavci s erbom kniežacím
strhajú šaty ale už chcú inú
potom si to chcú vymô(y)dlit' vo vani
prioritu nechcú za nič priznať
týždeň smútia – vedia sami – niet za čím
jed do jedu - telo do tela
nech vášňami prekypuje rizňa
napchávajú sa teľacím
až kým noc v deň celkom dotleť

incest - psí bes
morbídneho mordu
st'a kantarela ktorú miešal sok
rozkyprí sukne vykasané
atakmi na aortu
a platí za ne
prískočmo
bod - iba o vlások...
najtvrdšou menou
hrotom kordu

školenie CO

mimoriadna udalosť
pre orgán štátnej správy
jednoducho plné zuby - máš ma dost'
môžem si fandit' že sa to spraví...

vojenský atak – už nám zvoní hrana
ženevská konvencia absentuje
preludy spomienok – slušnosť hraná
opusy rúk - konflikt stále tu je

bilaterálny screening nie je nutný
zníženie rizík je len klamom
kontakty so mnou rezolútne utni

z rezervy vlády nepodajú lano
záchranné - i likvidačné práce oči kolú
neodpustia si že vídali nás spolu

faust a margaréta

nezahod' sa so mnou
aj keď roky bl'áčim
buď už priamou rovnou
a zahod' sa s mladším

absolútne nedbaj móresy
nepozerať na sestru či na brata
skrátka - večne iba hore si -
s takou eventualitou nerátaj

pod tajomnou šminkou stroj sa do gala
akoby sa dneska serióznosť prespala
na ťah so mnou? – čistá svätokrádež

k čertu s báz(s)ňou - prečo nie - tak bežme
mefisto žiak môj až nás kdesi nájdeš
maj ohľady a tlč nás veľmi nežne

svätojánska noc

noc hasne ako mercucio
zasiahnutý tiboľtovým mečom
zbytočne rýchlo
mohli sme sa zmôcť
ešte na kadečo
dnes naposledy starí mládenci
papeci a drúci
zapália veľkú pochodeň
za nás dvoch milujúcich
bludičky zasiahnuté
prvou kvapkou svitu
stelú si hneď vedľa
do snovia pod rakytu
v každom z nás horia
jánske ohne
i luna ako benvolio
úprimne nám žehná
a táto vekmi umocnená sila
čo i vesmír pohne
proti mne zrazu obráti sa
aby som to prehral
zrazu som klinec
v plote ohnutý
zradíš ma skorej moja milá
než vykikirikajú nás
ranné kohúty
júlia čistá
hebká sťa azurit
na koho sa mám vlastne nazúriť
keď osud je tak vratký
a stretávaš ho denne fičúra
nočný dážď sa na mňa iba vyčúra
v plameňoch skončia
všetky kamarátky

noci s tebou

som túžbou premknutý ktorej neviem koniec
luna sťa v ringu mi odmeriava čas
si pre či proti – bodni – streľ či povedz
šťa školák-babrák tápem pred rébusom zas

odložený o týždeň a čosi
ako stará nemoderná skriňa
o kusý pohľad – dotyk slovka prosím
a bezprizorne šeptám – vezmi si ma

dni zvládam ako-tak – ale tie noci...
dal som sa asi strmým chodníkom
skrývajúc muky - nepoznaný pocit

ešte som nežil takú túžbu po nikom
neľúbil nemrel – takto ešte nie
šťa lego z citov čakám brieždenie

spust

sviatok je – všetci derú bielu košeľu
sviatok je – dnes nikomu už nikde nestelú

čerti sa ženia v kaluži a daždi
a vôľa božia spúšťa sa dnes s každým

boh spravil terno
tým že stvoril teba
akoby si priletela z neba
deus (s)ex machina
každý deň tak končí i začína
nič náhodné – všetko schválne
pri tebe mám myšlienky len geni(t)álne

kristove roky na medzimeste

d'akujem za telegram mama
aj všetkým doma
že čo si želám?
nech chvíľku zotrvá
čo dneska postihlo ma
som veľkým boháčom
v hlave
v šatníku
a na policiach v hlave
mám milióny
veršov
a chcem ti poďakovať - práve
som sa dotkol stredu života
vystúpil som na ten vrchol hory
ľudského rozmeru
- že či som chorý?
- áno mama stále
na ohromujúcu ľudskú neveľkosť
chronicky dávam vale
názorom na
krásu česť a rmut
vieš, usadiť sa
ťažšie je než smrť
na alibi mi nezostáva času
teda aj keby sme sa už nestretli
my dvaja
cítiš to bubnovanie tepien tesných?
pupočná šnúra
ktorá spája
svety
naplno dýcham mimo zákryt
cez ktorý bežia poludnia
a noci
a spomínanie
malý skrat
a piety
mlčal som mama
toľkokrát...
netrpezlivosť krvi
kauza zákona
a hlava-vzdor - smrť sa nekoná
pozdravuj otca
povedz sestre
bratom
skrátka že hľadám
hľadám
bez prestania

a že som dobre na tom
že mladší som
než ktokoľvek si myslí
že alchymista nosí si
svoju stratégiu
v mysli
a všetky tromfy a výhody
a blk
a nový ťah
len takto môže vyhrávať i prehry
na miskách lekárenských váh
neviem či som ti to už stačil všetko -
milujem vetry
dažde
spln
to je môj akreditív
moja kmitňa
trysk lesklých žabíc
do necesera vln
silnejší ako chvíľa bolesti
keď bod mrazu
mi siaha sotva po kolená
čakám na prilet vtákov
z juhu
a zabúdam ich mená
mlčal som mama,
dlho,
dost', no
ja
je teraz pre mňa
naozaj tak málo
- počuješ mama???
- hej medzimesto!!!
- haló
- haló
- haló

medzimesto II.

- nuž áno mama volám len tak
v skratke...
- čakal som že sa ozvete...
- ako by som to...ved' vieš
k päťdesiatke
- že nevieš nič...
- a čo sestra bratia?
- nevydáva sa stále
ako moje básne...
- že prečo volám
že to nie je jasné?
- vieš mama chlap v mojom veku
keď ideály pomaly sa krátia
niekedy potrebuje
odplŕvnúť kus sliny
pripustiť i názor iný
pofajčiť a pomlčať si s otcom...
- bol som tam ved' hej
len kríž a šuchot tuje
nikto tam nie je
mazľavá kôпка hlíny
čo sa stáva blatom
- či som bol s bratom?
- nie, ktovie kde sa túla
a vlastne s ktorým
mama ved' mám dvoch!?!
- hej hej viem čo si urobila preň
- urobený som skoro padám z nôh...
a prepáč hluchnem ako peň....
- že ti napísala moja staršia dcéra
a že je zase v tom?
čo ja viem s kým
však je dospelá
vieš, dnešné ženy
už nepotrebujú pána manžela...
- hej mladšia ostáva tam v amerike
- nuž a čo černochoch nie je chlap?
toto to je život cez demokraciu
do otvorených hraníc
- že je ti z toho kúsok nanič?
- preboha mama nesmieš
to tak brať
svet sa dnes jednoducho mení
a trieli ako tryskáčové letky
- že som mal s herečkami pletky?
- noviny tiež ber s rezervou
píšu len samé kydy

nie nerozvádžam sa
to sa ti len vidí
(anjeli svätí čo ma to len stálo)
- počuješ mama???
- hej medzimesto!!!
- haló
- haló
- haló...

dva rispety pre teba

I.

grandiózny vstup - vyjsť z plátna moneta
poviedka záhadná – nádejný debut
dôstojne upätá a odetá
vyzvania ani náznak – ako sa k nej prebiť?

honosný strapec bielej ríbezle
na prvý pohľad nezní zle

voňavý pohár čerstvej šťavy – napi sa?!?
- kto by to ale takto napísal?

II.

odvážne vyzývavá - výber nulový
chce oheň a hneď a doslova
charizma na úver - perla bulovi
hra na gestá šarm a na slová

opona padla – tichne ošial' scény
- to slepec zatúžil byť nežne pohladený

a preto teraz píše ti
mizerné sebaklamné rispety

dievča v úli

v hmle krielok túli sa a nič netrápi ju
kvetena opretá kráľovnej o pery
z pramienka jej hlasu večerné cvrčky pijú
fistulky poltónov verdiho opery

kvôli nej prchne dážď a trúdy sa chcú napit'
prisat' sa ku blizne zahryznúť a riadne
chrenové zreničky načína tuhý grafit
životom zaplatí trúfalec na znak padne

aj boh čo stvoril ju náramne zasnený
odhodil svätokruh – hľa dokonalý tvar
sutana gniavi ho neznámym väzením
hrabovým poriskom mastí si svätú tvár

a mávne ikona rusími vlasmi k pásu
a žliabok preteká po olivovom preši
v ruženci obliniek vymodli svoju spásu
myšlienkou na úle iba smilnícky hrešíš

voňavý modrý tis – stáť pri ňom z každej strany
ohnivé záveje na oči naraz mi
budem sa gumovať od lások dočmáraný
a potom nevinný i škvariť na ražni

lyrika

veraje dokorán a utajené v splave
z kostených hrebeňov stavané ostrmy
ťažisko olovníc napína luky tráve
čas v medi tvojích rúk vyzváňa do strmín

zažínaš tajomstvá v bukvisi v žaludi
keď štíhlo s lieskami leskneš sa do bičísk
noc spektrá v krištáľoch pretaví na sľudy
kým seno pokľakne pred oltár dobytčí

gotika vyzváňa - po smrekoch soľ už trúsi
už sadá vo vločkách do naštopaných husí
na krídlach herbáru teším sa na tvoj oheň

krehučká ostrica splete sny slamené
až zima zide z vrchov na drevenej nohe
v skosených jarinách sa opäť stretneme

slnovraty

píšem vám tajne na úradný papier
dúfam že váš vkus neutrpí šok
dnes jarný lúč ma novou miazgou natrel
je tatam bontón - som vlastným tieňom sok

a moje slovo ako ostrý rapír
čo ľahko sklza po ušku
je zrazu balvan prirastený na pýr
a chce vám robiť mäkkú podušku

je pani nádej čo sa slnovratí?!
hl'a mládnik moja chlapecká duša
núka sa odvážne - možnože samé straty

no každým krokom s novou vervou skúša
zhojené jazvy - nech si zvyká koža
šrámovat' opäť ostrím štepárskeho noža

peter a lucia

spomienok na nás je už
pekná kopa
a zamastené
ako rúcho popa

čas prestal sa vliecť
ako šóra terás
a pred priorom je ho
plný stoh

letáčik – lístok z brezy
bonzuje na nás teraz
no vskutku nikto nevie
o nás dvoch

až večer vkročí
čierny ako tuš
nebrebtň
scenára sa drž

kým usnem
ešte raz si z perspektívy
vtáčeť
prečítam secesiu
tvojich očí
z rače

záletník

stratil som hlavu
nestratil som nič
vášeň ma hnala
sťa pastiersky bič

tak drahá
doslova drahá
ako plazma
môžeš ma zot'at'

na štyri zraz ma
nech koniec môj
je dávno hotový

len mi daj prosím
ešte šancu
sťa noc lotrovi

7 - nášť

bolo to
jahodové leto
a my tak čerstvo
dospelí
„sa ľúbit“
bolo iba
nerozvitou vetou
a v týždni
viac než
desať nedelí...

quasimodo a melisandra

prišiel som
ako ixtý diel
a čakal úsmev iba

za tebou tiahli zástupy
(možno len zakášali)
ale ja som v nich chýbal
pri šiji
čo na libreto brehulí
vystrúhal stradivari

a moje oči mínusy
do teba sa tam obuli
a smädno tancovali

tak ako stoici-stopári
ktorých už čas tak súri
a vsadili si na tir

na mraky čierne
ako zatykač
čo kormidluje
tlstý satyr

paris a helena

na futre pribodnuté strohé zbohom
jazdkyňa si postrojila rosu
záprahom v trojke kulhá pohon
zavadiť posol o dlaň bosú

oči sťa park – sto ruží a pamajorán
na zošpúlené pery trójsky trus
vanilka pokory povysievaná do rán
a velikášstvo - namiesto mínus ráta plus

a davy z nás dvoch ako ražne
no žiadne nože do prs žiadne vášne
už ani sľuby čo nemožno brať vážne

hviezdice ciest – diaľky prázdne
máličko smútku do listov
a zopár prázdnych krížov pre kristov

čistá báseň

aspoň jednu napíš takú čistú
všetko nech sa v nej má ako panna
ak chceš hromžiť hneď si hrdlo pristúp
a z krčných žíl súkaj lodné laná

ty večná téma ako ranná rosa
ty trnie lákavé čo pod pokožku zadrelo sa
kaskadér odvážny čo myslí v každej chvíli
šancu ti život dal a viac sa nepomýli

ty ktorej vlasy konkurujú čaju
a brezy biele-slamky z ktorej svetlo sajú
viem - vyznania tak úbohé a skromné
len prilož dúchni na ten oheň vo mne

je správne sľubovať že neodrieš si hánky
že nepotrpíš si viac na románky
pošlem ťa v čerty keby sa to v básni smelo
či mať tak gvér - prestrelím ti telo

necítia tvoje oči čo ma prepaľujú na uhol
že nikdy im nikdy by som neuhol
aj keď mi oko ako okorá
nie sú mrcha muži len chlap potvora

čakám a nič
sťa vykradnutý krám
prevráť ma
vytras
žmýkaj ma či lám
tú báseň nenapíšem sám
aj keby som hneď tu na mieste zhebol

možnože s tebou...

hrdopýšky

moje uplakané sesternice
čo vyšli z módy ako monokle
a flauše
nikdy nevyrušovali súušku triednu
na návštevách diskutovali
diskrétno
a každý večer zaspávali
ako dievča
ktoré každý chce
potom im ušiel vlak
a na sídlisku sa naučili
na svet dívať
z výšky

(s)klo(ň)novanie

t'azko sa mi žije v tvojom srdci – ešte chce ma?
či je to len flegma v šate novy zaodená
t'azko sa mi žije aj vo vlastnom tele

ako pena do samoty stále prepadám sa
nestihnem to asi spraviť do nedele
kazy tohto druhu nevybieli lanza

od nedele tuším sa to všetko stočí
do starých koľají – odídeš opäť
mám sa vari tešiť na ten počín

veď by som ťa potreboval aspoň zo päť
nech si všade kdekolvek zrak sotím
- prosím daj sa na klon – prosím nebud' proti

prikázanie

nech šarmantne vieš pliesť mi hlavu
aj keď sa káže odriekanie
zajedno – všetci
- iba ja nie
ísť za to pred klát - na popravu
zdvorilo cudne
nič nebudne
toporom či strelou
trebárs i s mojím trochu vyšším čelom
ktorým sa riavy rýmov rinú
len kvôli súzvuku a rýmu
spletencov rúk a slepých očí
čo vidia iba sviatosti
a detsky smelo prehliadajú
aj arogantnosť impotentných donov
a inkvizičnosť sfrigidných dám
čo radi hrajú iba malú domov
nevidieť denne čerstvú krv im vadí
a ani seba nevedia mať radi
rád k tomu klátu pôjdem sám
nech ďalšia teda padá runda
na bezdomovca
absolútnej pravdy
na mňa vagabunda
čo nechce žiadne prísluby
hostiu naperte mu do huby

buď požehnaná úctou najvyššou
šialená dávka milostí a vín
horúcich objatí a stretov
nech pripíja sa z plnej čaše
na hriechy rozkoše
a chybovania naše
čo denne som tu stretol

umilované telá v aspiku
zbavené hraníc pút a rázcestí
vlastného sladu pachu potu
čo preniká vždy do špiku
pretvárok cností samoty
nech velebí sa neha ticha dvoch
a nech je hebká ako ty
v úžase chvíle sťa hojností roh
na pere krku ušku zlatom
a nikde viac sa nezmestí
naozaj postoj chvíľa táto
z najkrajších chutí čo nám kanie

a celého ma prebodaj
nech múdre knihy tak sa zmenia
že toto nech je prikázanie
a nech je toto sloboda
za ktorú nie je odpustenia
nech vždy mám v prstoch tvoje vlasy
a tí čo život velebí
a ďalej vyznávať ho budú
spasenie isté vyslúžia si
aj u posledného súdu
a nech im viac už nebránia
nachádzať vo tme roztúžené vzdychy
ľudského kozmu zmyslom každým
v opojnej vôni zaváhania
kuté
daj láska nech som jeden z nich
ktorým bez spravodlivých hán
závisti zlovôle
a pýchy
v stareckej múdrosti tu navždy
dopraje rád pán
zákutia svetla zemskej púte
ostávajúc sám po škole

mokr  nabre ie

dve čajky na m le
od leta
do jesene
so smiechom v taj  ka du k y
príchod da d a
odletia
odu u len čo sa rozpr  i
a leto na m l je
mokr  je cel  dlažba
j lov  fughetta bubnuje do u  i
chuť vody na perách
vznáša sa ako vzácnosť
s a kotva hladkan  t   k mi rukami
kadekto such y je
iba ja moknem na kostí
a letn  nabre ie naďalej luh  mi
 e isto pripl va
 e sa tu so mnou zv ta
letnenka – strapa a
v da d ov ch kvapkách skryt 

chodník

les známy v ktorom chodník plzne
a predsa seká ďalej frajera
budúce knihy visia ako dĺžne
z hrčatých živíc daktyl vyviera

večery vkročia ako rúcho popa
a klaňajú sa ako dánski princí
chodník sťa syzifovská stopa
chodník sťa vyšší princíp

zaslí pilinou vyberá svoje mýta
klinové písmená po letokruhoch číta
na cesty hlboké prerastá v koľaji

presiakne hovorom naruší tichú zem
krčmovým valčíkom plazí sa pomaly
a ja púť do seba zastaviť nemôžem

návšteva

je ťažšie vykročiť
ako zabúdať
na trilobitné stopy
posledné ľady – ako mačence
starec na rieke topí

tu býva mláďatám všetko odpustené
a každá kukučka sto rokov nakuká
pod nebom kde žiadna hviezdička
nesvieti zbytočne
aj staré rafíky na zvonici
na rukách
tých urobených drahých
poháňajú osku zemskej točne
od buka do buka – nebeský pramienok
sú jasné istoty – obecná škola stojí
len školník dostal padáka
alebo zdrhol poza školu
a tak si čakal aby ťa obrýkol
a vyslobodil zo spomienok
čo každá ťa pod ohryzok chytí
a sentimentom dusí
nuž kráčaš s ťa chalan opitý
z prvej paternity

už v žiadnom dvore nechovajú husi
a nevesty čo potrebujú dvojité duchnu
večery tráviace väčšinou s Derickom
(naštopané sú kadečím a z toho puchnú)
sa budú prikrývať plastovým rebríkom

kamaráti starostujú rúče
autá im stoja pred farou
a pred krčmou
no len farár a krčmár majú od nich kľúče

/otcovia moji moje matere
a vaše investičné ťahy
do liehu a ikôn
riedkych ideí
kedy vás naposledy svätí videli?/

z prevozníkov čo si chcel
načisto vyplatit' serióznou vďakou
urobili šuchtajúcich strýkov
roboty pod papuče
čo nechýbajú na žiadnom pohrebe

po celý rok sa smú
v hubertusoch vláčiť
nadžganí cibul'ou
ako zavináči
z ramien im vyrástli široké lopaty
dajú ti pacisko
a máš po chlebe
potom sa už ťaháš k pípe
ktorou zavlažujú lanské suchá
štátne lesy a štátne majetky
a keď sa reč zvrtné na pletky
vyložíš si hlavu z objatí
kde si predtým nikdy nebýval
všetci za jedného silne dojatí
chceš vykročiť
po tej zemi z ktorej bývaš chorý
no akosi nenachádzaš ľavú
kto ti ju tu podá
namiesto metafor rýmuješ semaforey
pozývaš ich všetkých na návštevy k sebe
ktoré nerobia
a tak ťa stíha opäť krásna škoda

ráno cez nebl'áčiace dvory
hľadáš v plote škáru
tuto ti už cestu nikto neukáže
po návšteve
ktorá nemá páru
ako ľad zostúpiš
za starcom ku rieke
- autobusosedempätnásť
k vlaku na Vrútky
- sťa vo filme v ktorom nie sú možné
žiadne dokrútky

pískajúci fúrik
lesklé koľaje...
lenže pravda o tom
celkom iná je

majstri

dlane majú z lásky čo im nehrozí
v očiach uhly
symetrické tvary
balansujú na nich ako na noži
žulová krv vyteká im z tváří

váhavi sú ako chlapci pri dorytej tabuli
a bezradne často sluchy trú si
po myslí si dupú ako po múli
inokedy sadnú na šíp divých husí

ráno budú skalú na mučidlách drásat'
až kým sa im z duše balvan odvalí
až kým sa im neodhalí krása
podobenstva tej čo prvú poznali

tak sa socha liahne ako z vajíčka
po škrupinkách tichá večnosť vkročí
pre nás je to iba spinka maličká
na ktorú si sem-tam pripíname oči

prvý apríl /alebo hocikedy predtým či potom/

pod firemnými tabuľami obilníc
prepukli debilnice
kde byť rozumným
je zrieť sa rozumu
mozgoví impotenti
stesnaní sebou
ako úzkou vestou
si nakladajú rozum do rumu
a zaberajú miesto

keď chrbta nieto
opretí sú do čiel
ako tí dvaja čo v parku
zavlažujú tuju
ich cisárove nové šaty
sú krédom tých
čo nám podkurujú

kto sú tí čo každé ráno
za panelom ziapu
a téma biznis
vie tak s nimi kývať
kam tiahnu títo tiráci
čo majú srdce
ako prázdny privát

servisy v drahých stenách
z ktorých sa káva nikdy nepije
vy skvosty najgýčovšovejšie
povedzte
kto najsamdrahšovejší je

stáda to tiahne stále
za rečnicke pulty
no nieto akvarelov zlatoústych
alebo len málo
- tým čo nás posielajú
taktne do kamsi
zrichtovať adrenalín
a prečistiť válov

hej neveriaci
na prílet vtákov z juhu
ktorým tak dobre padá
kyslý zápach kín
a ktorým k nohám
len plytká voda kľaká

vy ktorí denne zaspávate
ufilmovaní ako Rintintin
vy ktorí nadovšetko
milujete peniaze
a z večného nedostatku už ste chorí
šéfovia dôležitejšie sa tváriaci
ako vrátnici
a vrátnici
čo mali byť len samí direktori
vy správni muži
na nesprávnom mieste
vy skúsenice v almageste
„samé klady“
človek vás musí mať nadovšetko rád
aj vy ho môžete mať rady

piliarska pravda

sú cítiť smolou
čo sa im zavše lepí na päty
a biele obťažkané viečka
ako blázni tlačia na bajlág
sťaby lačneli
po vlastnej krvi
tá viacej drevom otriasa
ako ich zdivočelou dušou
a duša dreva kvíli zavíja
a oni ďalej dotahujú
šraubcingy
s presnosťou hodinára
a vo vedľajších halách
v ich srdcových tepnách
už prestreli k stolu
a tak si spakruky
ešte utrú čelá

to stále nie je pravda celá

Letný večer

Poznám chvíle tesne pred zotmením,
keď aj jazva po zle zaniká.
Vzácne chvíle, v ktorých sám sa mení
večerný zvon v pevca - básnika.

Do dediny idú ľudia z polí
a pod holým nebom z čiel pot zmyjú si.
Do domu ma pozvú. Štipka soli
po chlebe sa snežne roztrúsi.

Harmónia zeme, človeka a stajne.
Pokorne tu sedí čosi nepredajné.
Z úprimnosti priznám, že sa vkročiť bojím.

Štíhle trámy držia ťažký krov.
Bojím sa, že celým srdcom svojim
neprenesiem zrazu toľko prostých slov.

Tiché mesto

Každého čosi trápi
V spare mesto horí
Už týždeň má čosi s chladičom
Kúpeľní hostia vedú rozhovory
O ničom
A šeptom
Ticho lieči kazy
Tak celé mesto ako recept razí
Medikament
S účinkom lepším
Ako voda spodná
Parádne zaspí
Vyšepkané do dna...

íverie

žijeme v pralese v ktorom sa rúbe
každý z nás vtelený je v inom dube
deň zdá sa jasný až keď zvečerí sa
a láska nad ním horí sťa večernica

povešť o pravde je polpravda slano-biela
myslím na otca svojho na anjela
a vrúcne interpersonálne deje
kde milovanie pre mŕtvych už nie je

epitaf z pokory vpísaný na kameň
a rána slnečné – noci sťa satén
neisté dotyky v temnotách hmatané

a údiv nad všetkým vymeníš za ten
sýtený narkózou s opojným plynom
- nájdeme pokoja v priestore inom?

škola žien

kresadlo
spojka
potom trochu prestať
a na to
rázny odpich z miesta
oblou zadnosťou
či zadnou prednosťou
čo uväznené
v menších číslach kynú
už na pol plynu
píše klasiku
a pod kožu ti zanovito zadrie
svojím bytím
len tak zo zvyku
a tak ma strestá
tým že to všetko ide naostro
že to vidím

len hlava pomazaná
v talári
pobeží uchýliť sa k jedu
a či sa rovno
vystrie na máry
keď taká bytosť
chce pestovať vedu

Čas na bíme

Už koľké roky lebku maciaš mi
No ďaleko máš ešte do Hamleta
Hútaš a dumáš nad krážmi
Nenapadá ti historická veta

„Kým vstanú z kulís všetky desy
a padne prvá opona
mŕtvy sa ešte stokrát vzkriesi
a živý stokrát dokoná“

Tmu z očí postriasaj na koturnových nohách
Bedár - kráľ v jednom dni – vyžlový - bruchatý
Len blázni z povolania ctia tak svojho boha

Plný voz rekvizít - mačacie dukáty
Keby nás mali na kríž pribíjať
Jorik s Oféliou oprášia Shakespeara

sonet smetiarom

poznám tie ruky objavujúce
v popole struske ešte kúsky citu
tak pozdravené ste skutky súce
dobré že mozoľnatá ruka si tu

keď môj verš objaví sa v koši na dne
keď podobá sa zmlátenému žitu
a zdá sa nádeje už nemá žiadne
udeľuješ mu život – proti mýtu

klamú a dopúšťajú sa veľkej chyby
čo tvrdia že tieto ruky na verš nesiahli by
tisíckrát vďaka – načo kázanie

bez konexií som sa mohol dožiť
že sú i moje verše viazané
vo vašich rukách – v pravej koži

OBRYS *kmen*

<http://www.obrys-kmen.cz>
redakce@obrys-kmen.cz